

عنوان مقاله:

نقد و بررسی بلند مرتبه سازی در کلان شهر تهران از منظر زمینه گرایی (نمونه موردی، برج تهران، تهران)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم مهندسی، هنر و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حسین مدی - دکترای معماری و عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی

سعید بابائی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

عباس الوندی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

از آن جا که بلند مرتبه سازی در جامعه ی امروزی امری چند بعدی و از اهمیت بالایی برخوردار است، باید توجه ویژه ای به این امر مهم شود. زیرا امروز کمتر نقطه ای را می توان یافت که در آن برج یا ساختمان های بلند وجود نداشته باشد؛ خصوصا کلان شهر ها که تهران نیز یکی از آن ها می باشد. بنابراین با افزایش روند بلند مرتبه سازی باید طوری طراحی و اجرا شوند که به منظر شهری آسیبی وارد نکند و از طرفی گویای هویت سایت و زمینه ی خود باشد. علی الخصوص هویت معماری ایرانی که از پیشینه ی بالایی برخوردار است. در این تحقیق سعی بر آن بوده تا برج بین المللی تهران از منظر همسویی بنا با زمینه و بافت خود و پاسخ دهی به نیازهای سایت مورد بررسی قرار گرفته و این که تا چه حد بیانگر هویت معماری ایرانی بوده است. این تحقیق به شیوه ی تحلیلی- تفسیری و به صورت مشاهده میدانی و بخشی از آن نیز با استفاده از مبانی نظری و اصول موجود در زمینه ساخت بلند مرتبه ها صورت گرفته است. با توجه به ضوابط بلند مرتبه سازی در دیگر نقاط جهان و همچنین بررسی عینی بنا باید به ذکر این نکته پرداخت که متاسفانه این بنا هیچ هماهنگی با سایت و زمینه ی خود را ندارد و نشانی از هویت ایرانی در آن پیدا نمی شود و تنها تقلیدی صرف از بلند مرتبه سازی غربی، بدون توجه به رنگ، مصالح، فرم، حجم، ترکیب بندی، تقسیمات، محیط پیرامونی هماهنگ با هویت معماری ایرانی می باشد

کلمات کلیدی:

بلند مرتبه سازی، برج تهران، زمینه، زمینه گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388477>

